

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-7001

C 301

22. årgang

3. december 1979

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Indhold

I Meddelelser

Europa-Parlamentet

Besvarede skriftlige forespørgsler:

nr. 248/79 af Joris Verhaegen til Kommissionen Om: Bestemmelser for vegetabiliske proteiner	1
nr. 272/79 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Ligebehandling med hensyn til social sikring	2
nr. 344/79 af Vincent Ansquer til Kommissionen Om: Import af maniok	2
nr. 382/79 af Horst Seefeld til Kommissionen Om: Bekæmpelse af trafikstøj	3
nr. 383/79 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Integrering af borgere fra Fællesskabet i programmerne for frivilligt arbejde i oversøiske lande	4
nr. 437/79 af Ernst Müller-Hermann til Kommissionen Om: Den tredje havretskonferences indværende samling	4
nr. 455/79 af John O'Connell til Kommissionen Om: Støtte til Dublin fra regionalfondens og socialfondens	5
nr. 463/79 af John O'Connell til Kommissionen Om: Undersøgelser vedrørende garanterede mindsteindtægter og mindstelønninger i Fællesskabet	6
nr. 464/79 af John O'Connell til Kommissionen Om: Fodtøjsindustrien i Irland	7
nr. 465/79 af John O'Connell til Kommissionen Om: Arbejdsdeling	7
nr. 471/79 af Joris Verhaegen til Kommissionen Om: Vekselkursen for pund sterling	8

Indhold (fortsat)

nr. 476/79 af John O'Connell til Kommissionen Om: Direktiv om produktansvar	8
nr. 478/79 af John O'Connell til Kommissionen Om: Gennemførelse af ligeløn i Irland	9
nr. 486/79 af John David Taylor til Kommissionen Om: Bevarelse af miljøet i Nordirland	10
nr. 506/79 af John David Taylor til Kommissionen Om: Støtte fra Socialfonden til projekter i Ulster	11
nr. 511/79 af John David Taylor til Kommissionen Om: Regionalstøtte til byområder	12
nr. 514/79 af André Damseaux til Kommissionen Om: Landbrugspriser i Belgien	12
nr. 520/79 af André Damseaux til Kommissionen Om: Påtænkt depot af radioaktive affaldsstoffer i Atlanterhavet	14
nr. 522/79 af André Damseaux til Kommissionen Om: »Mansholt-reserven« – situationen i dag	15
nr. 523/79 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Kommissionsmedlemmernes kollektive ansvar	16
nr. 526/79 af Michael O'Leary til Kommissionen Om: Rejsepas	16
nr. 537/79/ændr. af John David Taylor til Kommissionen Om: Nordcypern-EØF: Handel og toldsatser	17
nr. 542/79 af John David Taylor til Kommissionen Om: Import af tæpper fra USA	18
nr. 545/79 af Richard J. Cottrell til Kommissionen Om: Alternative energikilder	19
nr. 551/79 af Mauritz Coppieters til Kommissionen Om: Det europæiske Fællesskabs byggeplaner	19
nr. 556/79 af Cornelis Berkhouwer til Kommissionen Om: Børn som arbejdskraft i italiensk skotøjsindustri	20
nr. 563/79 af André Damseaux til Kommissionen Om: Tilsætning af stoffer med hormonal virkning til kvægfoder	21
nr. 574/79 af Lucien Radoux til Kommissionen Om: Opførelse af kernekraftværker	21
nr. 575/79 af Lucien Radoux til Kommissionen Om: Associeringsaftalen EØF-Cypern	22
nr. 591/79 af Edith Cresson til Kommissionen Om: Arbejdsløshed og fremmede arbejdstagere	23

(Fortsættes på omslagets tredje side)

Indhold (fortsat)

nr. 600/79 af John Purvis til Kommissionen Om: Udnyttelse af Fællesskabets gasreserver	23
nr. 603/79 af Hanna Walz til Kommissionen Om: Transformator fra Exxon	24
nr. 606/79 af John Marshall til Kommissionen Om: Forslag til direktiv om illegal indvandring	25
nr. 607/79 af Otto Habsburg til Kommissionen Om: Lån til Nicaragua	25
nr. 621/79 af Jean Oehler til Kommissionen Om: Grænsearbejdere	26
nr. 624/79 af Martin Bangemann til Kommissionen Om: Det franske politis opførsel over for deltagere i den internationale pinsemarch i 1979 imod atomkraftværker	26
nr. 625/79 af Martin Bangemann til Kommissionen Om: Stop for tilplantning med kvalitetsvin	27
nr. 631/79 af Michael O'Leary til Kommissionen Om: Officielle fællesskabssprog	28
nr. 636/79 af Michael O'Leary til Kommissionen Om: Beskæftigelsesmuligheder for kvinder	28
nr. 649/79 af Victor Michel til Kommissionen Om: Konkurrencefordrejning	29
nr. 651/79 af Anne-Marie Lizin til Kommissionen Om: Program vedrørende forvaltning og opbevaring af radioaktive affaldsstoffer	30
nr. 656/79 af Brian Key til Kommissionen Om: Presse- og informationsarbejde	30
nr. 668/79 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: »Helbredskort« medlemsstaternes sociale sikringsordninger	31
nr. 669/79 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Spørgsmål om en »ægtefælle, over for hvem der består forsørgerpligt« i forbindelse med fællesskabsdirektivet om social sikring	32
nr. 671/79 af Pieter Dankert til Kommissionen Om: Praktikkurser ved Kommissionen i 1978	33
nr. 678/79 af Michael O'Leary til Kommissionen Om: Antallet af irske statsborgere ansat ved Kommissionen	34
nr. 684/79 af Hans-Joachim Seeler til Kommissionen Om: Konkurrencefordrejninger inden for drivhusgartnerierhvervet	35
nr. 712/79 af Brian Key til Kommissionen Om: Regionalpolitik	35
nr. 795/79 af Edith Cresson til Kommissionen Om: Børnearbejde i Italien	36
nr. 805/79 af Michael O'Leary til Kommissionen Om: Energi	36

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 248/79

af Joris Verhaegen

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. juli 1979)

Om: Bestemmelser for vegetabiliske proteiner

Som erstatning for animalske proteiner skal der af hensyn til kostprisen i stadig højere grad tilsættes proteinrige sojaderivater til kød- og mælkeprodukter. Også andre fødevarer skal »beriges« med sojaproteiner.

Kan Kommissionen oplyse, hvordan bestemmelserne for tilsætning af sojaderivater til fødevarer er i de forskellige medlemsstater?

Svar

(30. oktober 1979)

Kommissionen offentliggjorde i 1978 en rapport fra en arbejdsgruppe, som havde fået i opdrag at undersøge de forskellige aspekter ved anvendelsen af vegetabiliske proteiner i levnedsmidler, navnlig i kødprodukter ⁽¹⁾. Rapporten, som ikke specielt behandler proteiner fra soja, indeholder imidlertid visse oplysninger om de lovbestemmelser, der gælder i medlemsstaterne om tilsætning af vegetabiliske proteiner til kødprodukter.

Kort fortalt ser det ud til, at de fleste kødprodukter omfattes af bestemmelser, som begrænser indholdet af vegetabiliske proteiner, både når de anvendes som erstatning for kød og som jævning. For de traditionelle kødprodukter er anvendelse af andre ingredienser end kød i almindelighed stærkt begrænset. I alle tilfælde skal der ved passende etikettering gøres opmærksom på tilstedeværelsen af tilsatte vegetabiliske proteiner, ofte endog med angivelse af mængde.

Kommissionen er ikke i besiddelse af præcise oplysninger vedrørende andre typer produkter.

⁽¹⁾ Dokument EUR 6026 fra Kontoret for De europæiske Fællesskabers officielle Publikationer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 272/79
af Winifred Ewing
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(19. juli 1979)

Om: Ligebehandling med hensyn til social sikring

Kan Kommissionen melde om fremskridt i forbindelse med direktivet om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring i hver medlemsstat?

Svar
(23. oktober 1979)

Medlemsstaterne har en frist på seks år til at efterkomme direktivet af 19. december 1978 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder ⁽¹⁾ med hensyn til social sikring. Kommissionen skal udarbejde en rapport om gennemførelsen af dette direktiv et år efter udløbet af fristen.

Dog har Kommissionen allerede i juni i år rettet en skrivelse til medlemsstaterne for at henlede deres opmærksomhed på nødvendigheden af en gradvis iværksættelse af princippet om lighed i behandling i løbet af det tidsrum på seks år, der er fastsat i direktivet, således at fristen kan overholdes uanset spørgsmålets komplicerede natur.

Endvidere har Kommissionen til hensigt at anmode medlemsstaterne om i løbet af næste år at give den oplysning om de foranstaltninger, der allerede er truffet, og om programmet for de foranstaltninger, der skal træffes for at gennemføre direktivet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 6 af 10. 1. 1979, s. 24.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 344/79
af Vincent Ansquer
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. august 1979)

Om: Import af maniok

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for at standse den umådeholdne import af maniok fra Thailand?

Er der, som Kommissionen havde foreslået, blevet indført ændrede toldsatser for maniok-rødder?

Svar
(25. oktober 1979)

Efter det besøg, som Finn O. Gundelach aflagde i Thailand i marts, har den thailandske regering forpligtet sig til i 1979 at begrænse sin eksport af maniok til Fællesskabet til de samme

mængder som i 1978. De thailandske myndigheder har desuden givet løfte om at forhandle om foranstaltninger, hvorved det kan sikres, at der finder en gradvis nedsættelse sted af eksporten til Fællesskabet.

Kommissionen finansierer også en undersøgelse vedrørende mulighederne for at indføre nye afgrøder; denne undersøgelse foretages i samarbejde med de thailandske myndigheder og tager sigte på at udvikle produktion af andre afgrøder end maniok.

For så vidt angår den konsoliderede toldsats for maniok, har Kommissionen den 27. april 1979 oversendt Ministerrådet en henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til Kommissionen til at indlede forhandlinger med henblik på ændring af den toldindrømmelse, der er gjort for dette produkt. Den 18. september 1979 bemyndigede Rådet Kommissionen til at indlede drøftelser med de interesserede kontraherende parter, i GATT.

I overensstemmelse med GATT's artikel 28, stk. 5, er der netop indledt en procedure med henblik herpå.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 382/79

af Horst Seefeld

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(9. august 1979)

Om: Bekæmpelse af trafikstøj

Har Kommissionen til hensigt at fastsætte ensartede grænseværdier, og hvornår kan i bekræftende fald et forslag herom ventes forelagt?

Svar

(30. oktober 1979)

Det ærede medlem vil vide, at Rådet har udgivet flere direktiver til harmonisering af medlemsstaternes retsfor skrifter vedrørende det tilladelige støjniveau og vedrørende udblæsningsanlæg på biler og motorcykler ⁽¹⁾.

Rådet har i en protokolerklæring af 8. marts 1977 tilkendegivet sin vilje til, for alle kategorier af biler, inden 1985 at nå frem til en nedsættelse af støjmissionen til 80 db (A). Også for de stærkere motorcykler tilstræbes inden 1985 en nedsættelse til ca. 80 db (A). I et memorandum fra den tyske forbundsregering til Kommissionen angives for 1985 målværdier, der til dels ligger under grænseværdien på db (A). Kommissionen vil i god tid fremsætte forslag til en yderligere sænkning af støjgrænseværdierne for biler og motorcykler fra 1985. Kommissionen vil derudover udarbejde et forslag til Rådet om begrænsning af støjmissionen fra skinnerekøretøjer. Kommissionen har samtidig meddelt Forbundsrepublikken Tyskland, som har forelagt et forslag til begrænsning af støjen fra skinnerekøretøjer, at EF-direktivet vil tage hensyn til de planlagte tyske foranstaltninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1979, EFT nr. L 321 af 22. 11. 1973, EFT nr. L 66 af 12. 3. 1977 og EFT nr. L 349 af 13. 12. 1978.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 383/79

af Ernest Glinne

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(9. august 1979)

Om: Integrering af borgere fra Fællesskabet i programmerne for frivilligt arbejde i oversøiske lande

De belgiske organisationer, som sender frivillige til oversøiske lande, og som er samlet i den almennyttige forening Intercodev, rue de Laeken 76, B-1000 Bruxelles, har uden held siden begyndelsen af 1978 anmodet den belgiske minister for udviklingssamarbejde om, at borgere fra Det europæiske Fællesskab kan integreres i programmerne for frivilligt arbejde i oversøiske lande og nyde godt af de fordele, som den kongelige anordning af 24. september 1964 giver, dvs. omskolingspenge og betaling af kontingent til sociale sikringsordninger.

Den belgiske minister for offentlige anliggender lader i øvrigt foretage en undersøgelse hos underordnede administrationer og forskellige statslige myndigheder med henblik på at finde ud af, hvorledes borgere fra fællesskabslande kan få adgang til offentlig ansættelse i Belgien gennem en mere smidig fortolkning af Rom-traktatens artikel 48, stk. 4.

Finder Kommissionen ikke, at man burde støtte, at anmodninger som Intercodev's imødekommes i alle medlemsstater? Ville det for øvrigt ikke være på sin plads i egnet form at genoptage tanken om et europæisk korps af u-landsfrivillige, som ikke skal være undergivet regeringerne, men som Fællesskabet skal lægge rammerne for og give støtte til?

Svar

(29. oktober 1979)

Som det vil være det ærede medlem bekendt, har Kommissionen allerede et program for samfinansiering af projekter i udviklingslandene med de ikke-statslige organisationer. Medens Kommissionen i forbindelse med dette program ikke bidrager til de omkostninger, som de organisationer, der udsender frivillige, har i forbindelse med rekruttering, uddannelse og udsendelse af de frivillige, er det slet ikke ualmindeligt, at den, på samme måde som til andet personale, der er nødvendigt for gennemførelsen af et projekt, bidrager til udgifterne i forbindelse med de frivilliges arbejde (bolig, leveomkostninger osv.), hvis disse udgifter ikke allerede finansieres af andre kilder. Der ydes bidrag til frivillige i forbindelse med mange forskellige fagområder, og samfinansierede projekter i udviklingslandene har omfattet deltagelse af frivillige inden for landbrug, medicin, bygge- og anlægsvirksomhed og erhvervsuddannelse.

Bortset herfra har der imidlertid ikke hidtil været noget specifikt eller særskilt program for støtte til de organisationer, der udsender frivillige. Ikke desto mindre er Kommissionen opmærksom på den betydelige indsats, de frivillige yder. Den er især opmærksom på det arbejde, der udføres af de ikke-statslige organisationer på dette område. Derfor deltager Kommissionens tjenestegrene aktivt i den betydningsfulde debat, der i øjeblikket finder sted om de frivilliges og andre udsendes rolle i udviklingslandene. Der finder eksempelvis uformelle drøftelser sted, både med medlemsstaterne og med de berørte ikke-statslige organisationer. Formålet med disse drøftelser er at give Kommissionens tjenestegrene mulighed for at vurdere, om det er muligt og ønskeligt, at Fællesskabet engagerer sig yderligere i dette arbejde. Kommissionen vil holde Parlamentet underrettet om alle vigtige fremskridt, der gøres på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 437/79

af Ernst Müller-Hermann

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. september 1979)

Om: Den tredje havretskonferences indeværende samling

Er Kommissionen rede til at forelægge Europa-Parlamentet en beretning om havretskonferencens hidtidige resultater og Det europæiske Fællesskabs målsætninger?

Svar

(25. oktober 1979)

De forenede Nationers Havretskonference har først ved udgangen af august måned afsluttet sin 8. samling. Det er således lidt for tidligt at forsøge at drage konklusioner heraf.

Konferencen er et betydningsfuldt forsøg på at fastlægge nye retsregler for de forskellige traditionelle aktiviteter i havmiljøet samt regler for potentielle aktiviteter (f. eks. udnyttelse af havbunden) på et område, man nu er enedes om at betragte som »menneskehedens fælles arv«. Fællesskabet og dets medlemsstater deltager konstruktivt i dette omfattende arbejde med det formål at fremme det internationale samarbejde, samtidig med at de varetager deres nuværende og potentielle interesser (f. eks. med hensyn til søtransport eller eventuelle muligheder for adgang til mineralressourcerne på havbunden).

De tekniske problemers forskelligartethed, der ikke alene skyldes den teknologiske udvikling, men også de til tider anselige midler, det vil blive nødvendigt at bringe i anvendelse, samt staternes yderst forskellige geografiske beliggenhed i verden og de divergerende interesser, der gør sig gældende, er en forklaring på, hvorfor der kun langsomt gøres fremskridt på konferencen. Siden den blev

indledt, har der været ikke mindre end otte samlinger, som hver især har strakt sig over adskillige uger, endog adskillige måneder, fordi der under et sådant arbejde med kodificering af retsreglerne ikke kan være tale om at finde løsninger på anden måde end ved konsensus.

På nuværende tidspunkt drøftes der et samlet tekstforslag udarbejdet af konferencens formand med henblik på at lette debatten. Der er endnu mange uløste problemer, men et vist antal generelle principper synes at kunne betragtes som værende så godt som accepteret af samtlige lande, f. eks. det princip, at den økonomiske zone må gå ud til 200 sømil, og at der skal være en vis international kontrol med udnyttelsen af havbunden.

Det er klart, at netop fordi det drejer sig om så forskelligartede aktiviteter, kan Fællesskabets kompetence komme til at spille ind på visse områder, der behandles på konferencen, mens andre af disse områder endnu henhører under medlemsstaternes kompetence. Kommissionen vil i rette tid underrette Europa-Parlamentet; men den er rede til at orientere det relevante udvalg om, hvilke fremskridt der er gjort.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 455/79

af John O'Connell

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(11. september 1979)

Om: Støtte til Dublin fra Regionalfonden og Socialfonden

Kan Kommissionen oplyse, hvor store beløb der er ydet fra a) Socialfonden og b) Regionalfonden til projekter i Dublin by og opland, og give detaljerede oplysninger om disse projekter og beløbet i hvert enkelt tilfælde?

Svar

(22. oktober 1979)

1. Den europæiske fond for Regionaludvikling

Siden Den europæiske fond for Regionaludvikling blev oprettet i 1975, har fonden ydet tilskud til 6 projekter i Dublin by. Investeringerne i disse projekter beløber sig til 10,46 mio ERE. Det drejer sig om et industriprojekt og

fem infrastrukturprojekter.

I den samme periode har EFRU ydet tilskud til 11 projekter i Dublin-regionen, heraf 2 industriprojekter og 9 infrastrukturprojekter; investeringerne i disse projekter beløber sig til 20,90 mio ERE.

Da det i alle tilfælde drejer sig om projekter, der er grupperet i en samlet ansøgning med et investeringsbeløb, der ligger under 10 mio ERE, er det ikke muligt præcist at angive det bevilgede tilskud til hvert enkelt projekt. Fællesskabets andel beløber sig normalt til henholdsvis 20 % (for industriprojekters vedkommende) og til 30 % (for infrastrukturprojekters vedkommende) af det offentlige udgifter i forbindelse med disse investeringer.

Mange af de projekter fra Irland, der modtager støtte fra fonden, er nationale programmer, selv om ansøgernes adresse formelt er Dublin city eller Dublin amt. Da medlemsstaterne hidtil ikke er blevet anmodet om at give nærmere oplysninger med hensyn til støttens fordeling mellem regioner og områder, har Kommissionen ikke tilstrækkelige oplysninger, der gør det muligt at offentliggøre en detaljeret inddeling efter regioner.

2. Den europæiske Socialfond

Oplysning om hvert tilskud, der er godkendt af Den europæiske Socialfond, offentliggøres i årsberetningen om fondens aktiviteter. Heri findes også tabeller, der indeholder en opdeling af støtte efter interventionsområde og efter hvilket land, ansøgningerne kommer fra.

Kommissionen har ansat eksperter til at rådgive vedrørende databehandling i forbindelse med administration af fonden, og man vil i denne sammenhæng undersøge mulighederne for at indsamle og videregive flere oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 463/79

af John O'Connell

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(11. september 1979)

Om: Undersøgelser vedrørende garanterede mindsteindtægter og mindstelønninger i Fællesskabet

Kommissionen bedes i detaljer give oplysninger om sine undersøgelser vedrørende garanterede mindsteindtægter og mindstelønninger, om hvornår disse undersøgelser forventes afsluttet, om der vil blive rettet henstillinger eller stillet forslag til medlemsstaterne på grundlag af disse undersøgelser, og om hvilke medlemsstater der har kontaktet Kommissionen og givet udtryk for deres interesse i disse undersøgelser?

Svar

(29. oktober 1979)

Den metodologiske undersøgelse, som Kommissionen til sin egen underretning har ladet foretage af uafhængige eksperter om »begrebet mindsteindtægter« er nu tilendebragt. Til gengæld er udarbejdelsen i Kommissionens egne tjenestegrene af undersøgelsen om »de laveste lønninger i Fællesskabet« blevet noget forsinket på grund af praktiske vanskeligheder, men navnlig på grund af udførelsen af prioriterede opgaver. Kommissionen håber, at denne undersøgelse vil kunne blive færdiggjort i løbet af 1980 i samarbejde med regeringseksperter og arbejdsmarkedets parter. På grundlag af oplysningerne i selve disse undersøgelser og af disse høringer, der bl.a. giver interesserede kredse i medlemsstaterne lejlighed til at fremsætte deres synspunkter, skal Kommissionen tage stilling til, om der er grund til at fremsætte konkrete forslag på dette område i Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 464/79

af John O'Connell

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(11. september 1979)

Om: Fodtøjsindustrien i Irland

Er Kommissionen klar over, at frihandelsbestemmelserne i henhold til Rom-traktaten har skabt alvorlige vanskeligheder for fodtøjsindustrien i Irland? Kommissionen bedes oplyse, hvilken form for fællesskabsstøtte der er blevet givet til dato, og om Kommissionen på baggrund af den stigende arbejdsløshed inden for denne industrigren overvejer at yde yderligere støtte til denne kriseramte sektor.

Svar

(25. oktober 1979)

Situationen i den irske skotøjsindustri begyndte at forværres, før Irland tiltrådte Fællesskabet, idet importen af skotøj fra alle kilder i procent af forbruget var steget fra 22 % i 1970 til 48 % i 1972.

På grund af de vanskeligheder, denne industri havde, tillod Fællesskabet en midlertidig beskyttelsesforanstaltning på grundlag af tiltrædelsestraktatens artikel 135, og denne var gældende indtil 31. december 1977, da overgangsperioden udløb; på dette tidspunkt var importen steget til 74 %.

Denne industris vanskeligheder kan derfor kun delvis tilskrives nedsættelsen af toldbeskyttelsen.

For så vidt angår Socialfonden, kan Kommissionen finansiere supplerende programmer inden for skotøjssektoren, såfremt irske myndigheder fremsætter ansøgning om støtte i overensstemmelse med gældende regler og med de prioriteter, der er fastsat i retningslinjerne for forvaltningen af fonden.

Irland har ikke forelagt noget investeringsprojekt inden for skotøjsindustrien med anmodning om støtte fra Regionalfonden.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 465/79

af John O'Connell

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(11. september 1979)

Om: Arbejdsdeling

Kommissionen bedes oplyse, hvilke fremskridt der er sket vedrørende forslag om arbejdsdeling, herunder mindre overarbejde, indførelse af en 35-timers arbejdsuge og førtidspensionering?

Svar

(25. oktober 1979)

Kommissionen oversendte i maj måned et dokument til Rådet, som indeholdt en række forslag om foranstaltninger vedrørende fordeling af det eksisterende arbejde, herunder nedskæring af overarbejde, indførelse af en nedsat normal arbejdstid og førtidspension.

I henhold til de forslag, der er fremkommet på Rådets møder, har Kommissionen tilrettelagt møder med og mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk plan for at forfølge disse spørgsmål, og den vil som ønsket afgive en rapport til socialministrenes rådsmøde i november vedrørende de forskellige punkter, navnlig overarbejde og vekseluddannelse. Der vil blive udarbejdet rapporter om de øvrige spørgsmål i begyndelsen af 1980.

I Kommissionens svar til Rådet vil der blive taget hensyn til arbejdet i Udvalget for økonomisk Politik, som også er i færd med at udarbejde en rapport om de sandsynlige økonomiske følger af de forskellige forslag vedrørende foranstaltninger til fordeling af det eksisterende arbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 471/79

af Joris Verhaegen

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(11. september 1979)

Om: Vexselkursen for pund sterling

Kan Kommissionen oplyse, hvilke følger det vil have for udgifterne i forbindelse med den fælles landbrugspolitik i 1979/1980 at holde pundets kurs på det nuværende niveau: 1 £ = 66-67 bfr.?

Svar

(22. oktober 1979)

En stabilisering af vekselkursen for pund sterling på det af det ærede medlem anførte niveau skulle normalt medføre formindskede udgifter for EUGFL, garantisektionen, med hensyn til udligningsbeløb, som ydes.

Hvis pundet, som for øjeblikket er udsat for betydelige svingninger, stabiliserer sig på kursen 1 £ = 67 bfr., vil satsen for det anvendte monetære udligningsbeløb kunne nedsættes med 1 point i forhold til den sats, der blev anvendt pr. 11. september 1979. En formindskelse på 1 point af satsen for det monetære udligningsbeløb medfører over en periode på 12 måneder en formindskelse af udgifterne på ca. 27 mio ERE.

Det må bemærkes, at Rådet ved vedtagelsen den 11. september 1979 af budgetforslaget for 1980 tog hensyn til tendensen til forbedring for pundets vedkommende, siden Kommissionen forelagde sit foreløbige budgetforslag i juni 1979, idet det nedskar bevillingerne til monetære udligningsbeløb med 126,3 mio ERE.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 476/79

af John O'Connell

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. september 1979)

Om: Direktiv om produktansvar

Mener Kommissionen, at et direktiv om produktansvar, i henhold til hvilket producenten er ansvarlig for skader forårsaget af et defekt produkt, er stærkt påkrævet i Fællesskabet som helhed?

Hvilke forslag har Kommissionen i bekræftende fald til et sådant direktiv, og hvornår mener den, at dette vil kunne vedtages som en fællesskabsretsakt?

Svar*(22. oktober 1979)*

Kommissionen deler den delegeredes opfattelse, at en harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om produktansvar inden for Fællesskabet for fejlagtige produkter er nødvendig. Den har derfor den 9. september 1976 forelagt Rådet udkast til et direktiv ⁽¹⁾, som Europa-Parlamentet tog stilling til den 26. april 1979 ved godkendelse af en beslutningshenstilling ⁽²⁾.

Kommissionen har netop forelagt Rådet et revideret forslag ⁽³⁾. Den håber, at Rådet om kort tid genoptager arbejdet. Hvornår der kan indføres fællesskabsret om produktansvar afhænger af, hvorledes dette arbejde skrider frem. Kommissionen prioriterer dette anliggende og vil gøre sit til, at arbejdet kan få et raskt forløb.

⁽¹⁾ EFT nr. C 241 af 14. 10. 1976, s. 9.

⁽²⁾ Dok. PE 57516/ændel.

⁽³⁾ Dok. KOM(79) 415 ændel. af 26. 9. 1979.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 478/79**af John O'Connell****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(13. september 1979)*

Om: Gennemførelse af ligeløn i Irland

Der har været forlydender om, at Kommissionen har truffet de første proceduremæssige skridt over for visse medlemsstater, fordi disse har undladt at gennemføre direktivet om ligebehandling af mænd og kvinder. Irland blev ikke omtalt blandt disse medlemsstater, til trods for at svælgel mellem gennemsnitslønnen for henholdsvis mænd og kvinder kun er blevet indsnævret med 3 % siden direktivets vedtagelse, hvilket synes at antyde, at der er behov for fællesskabsforanstaltninger for at fremskynde denne proces.

Kan Kommissionen oplyse, på hvilket grundlag dens undersøgelse vedrørende direktivet om ligeløn blev foretaget, og hvorvidt den påtænker at træffe foranstaltninger med henblik på at fremskynde gennemførelsen af ligeløn i Irland?

Svar*(22. oktober 1979)*

Kommissionens seneste beretning til Rådet vedrørende gennemførelsen af princippet om ligeløb i Fællesskabets medlemsstater blev videregivet til Europa-Parlamentet den 24. januar 1979 og dannede grundlag for den beslutning ⁽¹⁾, som Parlamentet vedtog den 9. maj 1979. Hovedsigtet med beretningen var at undersøge, i hvor høj grad der var sket en transposition til gældende national ret af bestemmelserne i de enkelte artikler i Rådets di-

rektiv 75/117/EØF ⁽²⁾ af 10. februar 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder. På grundlag af denne rent juridiske analyse måtte Kommissionen den 21. marts 1979 i henhold til artikel 169 i EØF-traktaten træffe beslutning om at indlede overtrædelsesprocedurer mod syv medlemsstater. Når Irland ikke er blandt disse stater, skyldes det hovedsagelig, at den forannævnte juridiske analyse ikke har vist, at Anti-Discrimination (Pay) Act 1974 ikke opfylder de forpligtelser, der er fastlagt i direktiv 75/117/EØF.

⁽¹⁾ EFT nr. C 140 af 5. 6. 1979, s. 46.

⁽²⁾ EFT nr. L 45 af 19. 2. 1975, s. 19.

Desuden nævner Kommissionen i konklusionerne i beretningen, som det ærede medlem henviser til, de foranstaltninger på såvel nationalt plan som på fællesskabsplan, som efter dens mening vil kunne bidrage til at opnå et bedre resultat af princippet om ligeløb i alle medlemsstaterne, herunder også Irland.

I denne forbindelse vil Kommissionen i nær fremtid opfordre arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationerne til at mødes på europæisk niveau, for i fællesskab at søge at fastlægge hvorledes man bedst kan fjerne den indirekte forskelsbehandling med hensyn til aflønning som følge af klassificeringssystemerne for stillinger.

Med hensyn til eventuelle andre foranstaltninger for at forbedre situationen vedrørende de strukturelle lønforskelle mellem mænd og kvinder, således som det er beskrevet i ovennævnte beretning, anser Kommissionen det for nødvendigt, at disse gennemføres på nationalt plan. I denne forbindelse drejer det sig især om, hvilke mulighe-

der kvinder har for ved en formodning om lønmæssig forskelsbehandling at foretage skridt herimod. Der er ligeledes behov for større viden og indsigt i forbindelse med de eksisterende lønforskelle, også for at tilskynde de pågældende kvinder til i højere grad end hidtil at undersøge deres egne lønforhold. I denne forbindelse er der behov for en aktiv medvirken fra myndighedernes side. Samtidig er det i denne forbindelse vigtigt, at der findes velfungerende ligestillingsudvalg.

Kommissionen har ikke i sinde i den nærmeste fremtid at fremsætte forslag til retsakter på dette område. Den finder, at det må være tilstrækkeligt at udvide den bestående lovgivnings anvendelsesområde. I denne forbindelse vil Kommissionen absolut medvirke aktivt. Til slut vil den henvise til, at en så fuldstændig gennemførelse som mulig på virksomhedsniveau af princippet om ligeløn i henhold til bestemmelser i gældende nationale love ikke kan opnås uden en fast vilje fra fagforeningernes side og især fra kvinderne selv, som i hele Fællesskabet har mulighed for at indbringe klager for domstolene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 486/79

af John David Taylor

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. september 1979)

Om: Bevarelse af miljøet i Nordirland

Det nordirske miljødepartement, som befolkningen i Ulster efter den britiske regerings afskaffelse af demokratisk lokalstyre i provinsen ikke har nogen kontrol over, har uden at tage hensyn til eller rådføre sig med befolkningen i Portaferry vedtaget at udlede ubehandlet kloakvand i Strangford Lough, en fjord, der er kendt som turistområde, som et område for bådsejls og svømning samt som fuglereservat.

I betragtning af Fællesskabets ønske om at bevare miljøet

og i betragtning af den kendsgerning, at Nordirland er berettiget til støtte fra regionalfondene, vil jeg spørge:

1. Går man ind for udledning af ubehandlet spildevand og kloakvand i en næsten fuldstændig lukket fjord?
2. Har dette projekt været forelagt EØF med henblik på eventuel ydelse af støtte?
3. Hvis et projekt til behandling af dette spildevand til et skønsmæssigt beløb på £ 20 000, forelagdes den kompetente myndighed, ville det da komme i betragtning til støtte fra regionalfondene?

Svar

(24. oktober 1979)

1. Det tilkommer ikke Fællesskabet at udtale en mening om tilladelser til eller forbud mod at udlede spildevand på et bestemt sted. Dette problem henhører under de nationale eller lokale myndigheders kompetence alt efter hvilken medlemsstat, det drejer sig om.

2. og 3. Hidtil har Kommissionen ikke modtaget nogen ansøgning fra den britiske regering om finansiering gennem Den europæiske Fond for Regionaludvikling af et projekt, som det ærede medlem refererer til.

Skulle Kommissionen modtage en sådan ansøgning, vil den undersøge de eventuelle muligheder for intervention fra EFRU.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 506/79

af John David Taylor

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. september 1979)

Om: Støtte fra Socialfonden til projekter i Ulster

Kommissionen anmodes om detaljerede oplysninger vedrørende antallet af projekter, der siden 1973 har modtaget støtte fra Socialfonden, projekternes art og omfanget af den ydede støtte for følgende grevskaber i Ulster: Antrim, Armagh, Down, Fermanagh, Londonderry og Tyrone samt om detaljerede oplysninger om eventuelt foreliggende ansøgninger.

Svar

(24. oktober 1979)

1. Oplysninger om hvert tilskud, der er godkendt af Den europæiske Socialfond, offentliggøres i Socialfondens årsberetning. I tabellerne vises støtten fordelt efter interventionsområde samt initiativtagernes hjemland.

2. Heraf fremgår det, at i perioden 1973–1978 var antallet af støttede projekter fra initiativtagere i Nordirland, følgende:

(mio £)		
År	Antal	Samlede beløb
1973	2	3,87
1974	17	4,29
1975	34	6,63
1976	36	8,80
1977	30	10,71
1978	39	14,72

3. Da medlemsstaterne hidtil ikke er blevet anmodet om at give detaljerede oplysninger med hensyn til tilskuddets fordeling på regioner og områder, råder Kommissionen ikke over tilstrækkelige oplysninger til at kunne offentliggøre den forholdsmæssige fordeling af disse samlede programmer for Nordirland. Det er derfor heller ikke muligt at give en opgørelse over fordelingen af støtten efter amt.

Kommissionen har ansat eksperter til at rådgive med henblik på administration af fonden ved hjælp af edb, og man vil i denne forbindelse undersøge mulighederne for, hvilke yderligere oplysninger der kunne indsamles og stilles til rådighed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 511/79
af John David Taylor
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. september 1979)

Om: Regionalstøtte til byområder

På baggrund af Kommissionens rapport »Regionalpolitik – begyndelsen på en ny fase«⁽¹⁾ og som følge af, at befolkningen på 750 000 mennesker i Belfast med forstæder lider mere under overbefolkning, forurening, bymæssigt forfald og fattigdom end nogen anden by i Fællesskabet, vil Kommissionen da gøre byen Belfast til genstand for en særlig undersøgelse såvel som en rapport?

⁽¹⁾ Brochure nr. 11/78; katalog: CC AB 78 A 11.

Svar
(23. oktober 1979)

I forbindelse med de første kontakter, Kommissionen har optaget med henblik på forberedelse af forskellige »integrerede foranstaltninger«, er Belfast-området blevet udpeget som et af de områder, hvor der eventuelt kan gennemføres en integreret foranstaltning.

Disse integrerede foranstaltninger består af en sammenhængende række private og offentlige initiativer og investeringer, der omfatter et begrænset geografisk område, og som de nationale og lokale myndigheder i Fællesskabets medlemsstater yder et supplerende bidrag til via deres finansieringsinstrumenter med strukturelt sigte.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 514/79
af André Damseaux
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(17. september 1979)

Om: Landbrugspriser i Belgien

I 1978 blev der som afvigelse fra forordning nr. 17/64/EØF⁽¹⁾, som var blevet forlænget af Rådet for at stille et særligt beløb på 70 mio ERE til rådighed for projekter i 1978/1979, truffet særlige foranstaltninger til fordel for landbruget i Benelux-landene. Således blev der truffet særlige foranstaltninger for Belgiens vedkommende til gengæld for en utilstrækkelig forhøjelse af landbrugspriserne.

Visse belgiske projekter vedrørende disse særlige foranstaltninger er netop blevet godkendt af Kommissionen til et samlet finansieringsbeløb på 342 575 000 bfr.

Kan Kommissionen give mig fortegnelsen over disse projekter, deres formål, geografiske placering og pris?

⁽¹⁾ EFT nr. 34 af 27. 2. 1964, s. 586/64.
(EFT specialudgave, december 1972, s. 96).

Svar

(23. oktober 1979)

Kommissionen vedtog den 28. juni 1979 at yde tilskud over EUGFL, udviklingssektionen, i henhold til forordning nr. 17/64/EØF for årene 1978/1979 i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 2992/78 ⁽¹⁾. Blandt de projekter, hvortil der er blevet bevilget tilskud, er 20 belgiske projekter til et samlet tilskud på 515 365 141 bfr. En liste over disse projekter findes i bilaget.

Hvad nærmere betegnet projekt B/131/78 angår, omfatter det 4 forskellige foranstaltninger:

I. Særlige støtteforanstaltninger for unge landbrugere, der opstiller en udviklingsplan:

- meningen hermed er at lette adgangen til modernisering af bedrifterne for unge landmænd, der har etableret sig for nylig (for mindre end fem år siden) og opstiller en udviklingsplan, i betragtning af de forøgede omkostninger i forbindelse med sammenfaldende udgifter til både etablering og modernisering.

II. Særlige foranstaltninger med henblik på individuelt boligbyggeri for unge landmænd i forbindelse med deres første etablering:

- på grund af visse boligproblemer såsom forældede boliger (ca. 44 % af boligerne er bygget før 1919 og ca. 22 % før 1945), usunde boliger og flerfamilieboliger er der fastsat foranstaltninger til fordel for unge landmænd i forbindelse med deres første etablering.

III. Foranstaltninger med henblik på driftsledelse og regnskabsføring i landbrugsbedriften:

- der er fastsat foranstaltninger til fordel for landmænd, der opstiller en udviklingsplan og således er forpligtet til at føre regnskab.

IV. Støtteforanstaltninger til ordninger for aftaler om gensidig hjælp og afløsning:

- der er fastsat foranstaltninger til fordel for foreninger eller sammenslutninger, hvis formål er gensidig hjælp, når driftslederen er midlertidigt uarbejdsdygtig.

De samlede omkostninger i forbindelse med disse foranstaltninger anslås til 1 370 300 000 bfr. På grund af disse foranstaltningers karakter kan der ikke for øjeblikket gives nærmere enkeltheder.

⁽¹⁾ EFT nr. L 357 af 21. 12. 1978, s. 3.

BELGIEN

Projek- tets nr.	Benævnelse	Foreslået tilskud i bfr.
B/2/78	Forbedring af bivejene i kommunerne Assenede, Boekhoute, Ertvelde og Zelzate (Oost-Vlaanderen)	5 789 702
B/9/78	Forbedring af bivejene i kommunen Villers-la-Ville (distriktet Mellery) (Brabant)	2 445 455
B/38/78	Oprettelse af en vaccinationsstation for fisk i Ondenval, kommunen Waismes (Liege)	1 339 653
B/41/78	Udvidelse af et forskningscenter for grønsager i Hoogstraten (Meerle) (Antwerpen)	3 457 250
B/58/78	Vejarbejder i kommunen Houffalize (Luxembourg)	30 412 407
B/66/78	Forbedring af bivejene i kommunen Holsbeek – distriktet Kortrijk-Dutsele (Brabant)	4 925 866
B/73/78	Forbedring af bivejene i kommunerne St. Truiden, Borgloon Peer og Tongeren (Limburg)	9 667 258
B/75/78	Forbedring af bivejene i kommunen Lichtervelde (West-Vlaanderen)	12 383 737
B/76/78	Forbedring af bivejene i kommunen Zedelgem (West-Vlaanderen)	8 960 412

Projek- ters nr.	Benævnelse	Foreslået tilskud i bfr.
B/77/78	Forbedring af bivejene i kommunen Nevele – distriktet Landegem (Oost-Vlaanderen)	4 391 035
B/85/78	Forbedring af bivejene i kommunen Bertem (Brabant)	5 590 463
B/92/78	Vandbygningsarbejder i Estaimpuis (Hainaut)	19 029 891
B/97/78	Forbedring af bivejene i kommunerne Aywaille, Burg-Reuland, Ferreries og St. Vith (Liege)	24 075 007
B/99/78	Oprettelse af en karantænestation for kvæg i forbindelse med bekæmpelse af brucellose i Natoye (Namur)	4 541 304
B/103/78	Modernisering og udvidelse af et center for bekæmpelse af husdyrsygdomme i Torhout (West-Vlaanderen)	4 600 890
B/111/78	Forbedring af bivejene i kommunen Ramillies (Brabant)	3 865 005
B/114/78	Forbedring af bivejene i Zuidijzerpolder (West-Vlaanderen)	6 178 276
B/123/78	Oprettelse af analysecentre for foder i det sydvestlige Belgien (provinserne Hainaut, Liege, Luxembourg og Namur)	5 155 332
B/125/78	Forbedring af bivejene i kommunerne Beauraing Floreennes, Hamois, Houyet, Onhaye og Rochefort (Namur)	15 981 198
B/131/78	Supplerende støtteforanstaltninger for de belgiske landbrugere	342 575 000
Total		515 365 141

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 520/79

af André Damseaux

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. september 1979)

Om: Påtænkt depot af radioaktive affaldsstoffer i Atlanterhavet

Der skulle under ekspeditioner fra havne i Fællesskabets medlemslande finde nedsækning af radioaktive affaldsstoffer sted i et område beliggende ca. 300 sømil fra Cap Vilano (Portugal) i den østlige del af Atlanterhavet. Dette nedsækningsområde skulle ligge inden for følgende positioner: 16° østlig længde, 17° 30' vestlig længde, 10 sømil nord og 10 sømil syd for den 46. nordlige breddegrad. Gennemsnitsdybden skulle her være på 4 000 meter.

Kan Kommissionen oplyse mig:

1. hvilket organ, der har udpeget dette sted;
2. hvem der fører kontrol med disse operationer;
3. antallet og omfanget af de ekspeditioner, der er foretaget fra havne beliggende i Fællesskabet;
4. hvilken virkning disse udtømninger må forventes at få for havbunden?

Svar

(23. oktober 1979)

1. Det sted, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, er blevet udvalgt af Det europæiske Kerneenergiagentur i Paris, nu kaldet Kerneenergiagenturet (NEA).

Der har her fundet nedsækning af radioaktive affaldsstoffer sted i en halv snes år.

I november 1977 blev stedets anvendelighed til nedsækningsoperationer undersøgt på ny og i 1978 bekræftet af en gruppe eksperter i oceanografi og strålingsøkologi.

2. Oprindelig blev nedsænkningerne overvåget af NEA; siden 1977 er de blevet overvåget gennem den multilaterale konsultations- og overvågningsmekanisme vedrørende dumpning af radioaktivt affald i havet, oprettet af OECD's råd i 1977.

3. Da Kommissionen ikke er involveret i NEA-pro-

grammet, har den ikke detaljeret kendskab til forløbet af disse nedsænkninger.

Ifølge kilder inden for NEA er der indtil slutningen af 1978 nedsænket i alt 59 670 tons, repræsenterende 6 930 Ci alfaaktivitet og 435 830 Ci betagammaaktivitet (heraf kan over halvdelen tilskrives tritium).

4. Der er inden for NEA udarbejdet flere modeller til vurdering af den radiologiske virkning af nedsækning af affald, den seneste stammer fra 1978. Disse modeller konkluderede alle, at de planlagte operationer er uskadelige.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 522/79

af André Damseaux

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. september 1979)

Om: »Mansholt-reserven« – situationen i dag

I 1969 blev det under hensyn til den langsomme iværksættelse af den fælles landbrugsstrukturpolitik, og fordi Rådets afgørelser om fællesaktioner først får deres fulde virkning efter adskillige års forløb, bestemt, at en del af den årlige bevilling til EUGFL, udviklingssektionen, skulle henlægges som reserve (»Mansholt-reserven«). Fra 1969 til 1975 er der således tilført denne reserve i alt 531,1 millioner RE. Fra 1976 er det årlige bevillingsbeløb på 325 millioner RE blevet fuldt udnyttet til finansiering af enkeltprojekter og fællesaktioner.

Man påtænker at annullere det restbeløb, der pr. 31 december 1979 ikke er blevet opført på budgettet.

Kan Kommissionen oplyse mig om dette restbeløbs nuværende størrelse, og mener den ikke, at man, såfremt der ville blive tale om et restbeløb pr. 31. december 1979, burde anvende det i stedet for at annullere det?

Svar

(29. oktober 1979)

Rådet har vedtaget nye bestemmelser om finansieringen af de foranstaltninger, der kan støttes gennem EUGFL, udviklingssektionen, som tager hensyn til udviklingen af strukturpolitikken og til at den såkaldte Mansholt-reserve snart vil være opbrugt. Således fastsættes i forordning (EØF) nr. 929/79 ⁽¹⁾ af 8. maj 1979 et beløb på 3,6 mia ERE for perioden 1980–1984, idet de årlige bevillinger fastsættes ved budgetbehandlingen.

De ikke-anvendte dele af Mansholt-reserven opgøres til ca. 133 mio ERE ved udgangen af 1979 ⁽²⁾ og er juridisk blevet ophævet ved artikel 6 b) i den pågældende forordning.

Kommissionen skal således oplyse, at systemet med »Mansholt-reserven« er afløst af nye finansielle bestemmelser, som skal anvendes fra 1980. Disse bestemmelser er i øvrigt fordelagtigere for udviklingen af strukturpolitikken end den tidligere ordning, som bestod af dels et årligt loft på 325 mio ERE og dels af benyttelsen af »Mansholt-reserven«.

⁽¹⁾ EFT nr. L 117 af 12. 5. 1979.

⁽²⁾ EFT nr. L 23 af 31. 1. 1979, s. 473.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 523/79
af lord O'Hagan
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(17. september 1979)

Om: Kommissionsmedlemmernes kollektive ansvar

Der går rygter om, at Kommissionen med henblik på besvarelsen af Europa-Parlamentets spørgsmål har i sinde at svække princippet om det kollektive ansvar.

1. Har disse rygter noget på sig?
2. Skal ansvaret for spørgsmålenes besvarelse for fremtiden påhvile de enkelte kommissionsmedlemmer personlig?
3. Er Kommissionen opmærksom på, at ethvert brud på princippet om kommissionsmedlemmernes kollektive ansvar er i modstrid med Rom-traktaten?
4. Gør Kommissionen sig det klart, at det kunne tænkes, at Parlamentet, hvis kommissionsmedlemmerne har personligt ansvar for besvarelsen af Parlamentets spørgsmål, ville anklage de enkelte kommissionsmedlemmer for at have givet ufyldestgørende svar?
5. Hvilke skridt tager Kommissionen for at styrke Kommissionens generalsekretariat med hensyn til besvarelsen af Parlamentets spørgsmål?

Svar

(25. oktober 1979)

Kommissionen vil fortsat betragte sig som kollektivt ansvarlig for sine svar. Imidlertid har den som et led i omlægningen af sin interne procedure til besvarelse af skriftlige forespørgsler besluttet, at svarene vil blive tilsendt Parlamentet på dens vegne af vedkommende medlem(mer). Dette er ikke udtryk for nogen ændring af Kommissionens kollektive ansvar for svar til Parlamentet.

Kommissionens generalsekretariat, der stadigvæk spiller en vigtig rolle i forbindelse med udarbejdelsen af Kommissionens svar på forespørgsler fra medlemmer af Europa-Parlamentet, har fået øget sit personale i løbet af indeværende finansår.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 526/79
af Michael O'Leary
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(17. september 1979)

Om: Rejsepas

1. Kan Kommissionen oplyse, hvorledes den nuværende situation ser ud med hensyn til afskaffelse af rejsepas fra de enkelte medlemsstater, og hvorvidt den agter at erstatte de enkelte medlemsstaters rejsepas med et fælles EF-pas, som vil gøre det muligt for indehaveren at rejse uden for Fællesskabet?
2. Kan Kommissionen oplyse, om rejsepas vil blive fuldstændig afskaffet, og om der i stedet vil blive indført identitetskort?

Svar

(22. oktober 1979)

1. Kommissionen henviser til punkt 5 i sit svar på Horst Seefeld's skriftlige forespørgsel nr. 241/79 ⁽¹⁾, hvoraf det fremgår, at den fortsat bestræber sig på at bidrage til indførelsen af et ensartet udformet europæisk rejsepas.

Indførelsen af et europæisk rejsepas, der udelukkende er ensartet, hvad angår udseende og opstilling ændrer intet ved de materielle rettigheder, som knytter sig til besiddelsen af et sådant pas, som f. eks. retten til at rejse uden for De europæiske Fællesskaber. Dette spørgsmål ordnes fortsat efter den indenlandske lovgivning i det land, der udsteder rejsepasset, og retten i det land, som passets indehaver ønsker at besøge.

2. Kommissionen agter ikke at foreslå afskaffelse af rejsepas og indførelse af identitetskort i dets sted. En sådan fremgangsmåde ville formene Fællesskabets borgere adgang til at besøge bestemte tredjelande, som kræver rejsepas ved indrejse.

⁽¹⁾ EFT nr. C 253 af 8. 10. 1979, s. 7.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 537/79/ændr.

af John David Taylor

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. oktober 1979)

Om: Nordcypern-EØF: Handel og toldsatser

Den foreslåede treårige forlængelse af associeringsaftalen EØF-Cypern indebærer både en ændring af den tidsplan, hvorefter EØF sænker sine toldsatser for Cyperns eksport, og en endnu nemmere adgang for EØFs eksport til Cypern. Nordcypern, der ikke længere er under de facto jurisdiktion af Cyperns regering, er øens hovedleverandør af citrusfrugter og en betydelig kartoffelleverandør. Vil de øgede muligheder for Cyperns eksport i overensstemmelse med den foreslåede forlængelse på tre år derfor også omfatte eksport af varer fra Nordcypern, og vil disse blive eksporteret fra havne og lufthavne i Nordcypern?

Er Nordcyperns de facto regerings blevet inddraget i de forhandlinger, der har resulteret i denne treårige forlængelse?

Har Nordcypern indvilliget i yderligere at sænke sine toldsatser for eksport fra EØF i overensstemmelse med de omtalte betingelser i den treårige forlængelse?

Har Cyperns regering indvilliget i at tillade Nordcypern at eksportere kartofler og citrusfrugter til EØF fra Sydcyperns territorium?

Hvis bestemmelserne i denne treårige forlængelse af associeringsaftalen EØF-Cypern ikke omfatter Cyperns eksport fra sø- og lufthavne i Nordcypern, og Cyperns regering stadig agter at opretholde et fuldstændigt forbud mod person- og varebevægelser fra Nordcypern til Sydcypern, hvorledes kan da cypriotiske eksportører af produkter fra Nordcypern nyde godt af forlængelsen af associeringsaftalen, og har det overhovedet nogen praktisk betydning?

Svar

(26. oktober 1979)

I henhold til Kommissionens forslag til Rådet, skal de indrømmelser, som Fællesskabet har givet Cypern, i det væsentlige fortsat gælde de næste tre år.

De sonderende drøftelser, som Kommissionen har ført med Cyperns regering vedrørende associeringen har været begrænset til, at Fællesskabet har noteret sig Nicosias synspunkt vedrørende udviklingen af forbindelserne mellem Cypern og Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 542/79
af John David Taylor
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(20. september 1979)

Om: Import af tæpper fra USA

På grund af dollarens formindskede værdi og den fortsat billige energi i USA har der i år været en voldsom stigning i den amerikanske eksport af tæpper til EF. Dette har en nedbrydende og skadelig virkning på Fællesskabets fabrikation af tuftede tæpper. Den samlede britiske import fra USA var i 1978 27 000, 26 000, 591 000 og 739 000 m² i henholdsvis første, andet, tredje og fjerde kvartal. Disse i alt 1 405 000 m² i 1978 kan sammenlignes med 1 190 000 m² i første kvartal af 1979 alene. Udtrykt på en anden måde steg importen fra USA fra 1,2 % til 30,8 % mellem første kvartal af 1978 og første kvartal af 1979.

Der er alle mulige tegn på, at denne store stigning i importen fra USA er fortsat i andet og tredje kvartal af 1979.

Tæppeindustrien er vigtig for EF og ikke mindst for Nordirland. I lyset af kommissær Davignon's udtalelse om, at alle handelens ydre aspekter skal undersøges og kontrolleres månedligt, således at Fællesskabet kan følge enhver tendens under udvikling, der måtte være nedbrydende og skadelig, opfordrer jeg Kommissionen til at bekræfte sin bekymring over den hurtige vækst i tæpper importeret fra USA til EF og til at oplyse, hvilke skridt den agter at tage i den nærmeste fremtid, før denne vigtige sektor i EFs tekstilindustri lider varig skade.

Svar

(23. oktober 1979)

1. Kommissionen er klar over, at importen fra De forenede Stater af tuftede tæpper er steget voldsomt i visse medlemsstater i den seneste tid. Som det er tilfældet med kemofibre kan priskontrollen på råolie og naturgas i De forenede Stater være en af de faktorer, der kan forklare dette fænomen, fordi den giver de amerikanske producenter af syntetiske tekstiler en kunstig fordel.
2. For at fastslå i hvilket omfang disse prisforskelle på olie og gas indebærer konkurrencemæssige fordele for den amerikanske industri, har Kommissionens tjenestegrene i samarbejde med myndighederne i medlemsstaterne og de berørte industrier indledt en omfattende undersøgelse. Endvidere har Kommissionen siden juli ført drøftelser om dette spørgsmål med den amerikanske regering og har anmodet om en særlig bilateral drøftelse på embedsmandsplan.
3. Så snart resultaterne af disse kontakter og undersøgelser foreligger, vil Kommissionen omgående overveje, hvilke foranstaltninger der skal træffes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 545/79**af Richard J. Cottrell****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(20. september 1979)*

Om: Alternative energikilder

Vil Kommissionen i lyset af den voksende energikrise og ønskeligheden af at udvikle alternative energikilder udtale sig om gennemførligheden af projekter som den foreslåede Severn-dæmning i Vestengland, og om sådanne projekter skal anses som en fællesskabsinteresse og derfor medfinansieres af Fællesskabet?

Svar*(22. oktober 1979)*

Kommissionen finder det yderst vigtigt, at rentable alternative energikilder udnyttes. Som følge heraf giver Fællesskabet sig af med at yde finansiel støtte til alternative energiprojekter i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1302/78 af 12. juni 1978 ⁽¹⁾.

Kommissionen har ikke fået underretning om en eventuel ny udvikling i forbindelse med den foreslåede Severn-dæmning, men er interesseret i at se konklusionerne fra det nedsatte udvalg – Severn Barrage Committee – når disse foreligger. I mellemtiden er Kommissionen ikke i stand til at udtale sig om gennemførligheden af en sådan dæmning.

Skulle der blive fremsat forslag om en Severn-dæmning til produktion af elektricitet, vil Kommissionen gerne overveje, hvorledes Fællesskabet eventuelt kan yde finansiel støtte eller lån.

⁽¹⁾ EFT nr. L 158 af 16. 6. 1978, s. 3.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 551/79**af Mauritz Coppieters****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(20. september 1979)*

Om: Det europæiske Fællesskabs byggeplaner

Efter forlydende er der til Rådets nye bygninger i Bruxelles afsat adskillige hektar byggegrund, uden at de berørte beboere i kvarteret er blevet hørt angående disse planer. Anser Kommissionen det ikke for ønskeligt ud fra et demokratisk medbestemmelsessynspunkt, at der tages hensyn til de lokale beboeres allerede flere gange skriftligt fremsatte ønsker, og anser Kommissionen det desuden ikke for nødvendigt at iværksætte en bedre information om alle byggeprojekter for Det europæiske Fællesskab i dette kvarter?

Svar*(25. oktober 1979)*

For så vidt angår placeringen af Kommissionens tjenestegrene på mellemlang og lang sigt, har den i 1975 forelagt Rådet en plan, hvori den gør rede for linjerne i sine bygge- og ejendomsplaner i Bruxelles indtil 1981/1982.

Forhandlingerne herom har ført til en overenskomst med officielle belgiske instanser både på ministerielt og politisk plan. Der har ligeledes været afholdt informationsmøder med repræsentanter for udvalget for det pågældende kvarter og med miljørepræsentanter, hvorunder der opnåedes enighed om retningslinjerne mellem samtlige parter for så vidt angår det opnåede kompromis, der vedrører grundene rundt om Charlemagne-bygningen (disse grunde betegnes med navnene »Lot nr. 1, 2, 3 og 4«).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 556/79**af Cornelis Berkhouwer****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(20. september 1979)*

Om: Børn som arbejdskraft i italiensk skotøjsindustri

Ifølge tal fra den internationale arbejdsorganisation (ILO) er der 400 millioner børn i verden, der ikke går i skole, og omkring halvdelen af disse børn arbejder allerede i en meget ung alder.

Ifølge en artikel i »Economisch Dagblad« af 21. juli 1979 anvendes der i Napolis omegn i vid udstrækning børn som arbejdskraft i skotøjsindustrien.

Vil Kommissionen under henvisning til den i omtalte artikel hjerteskrærende beskrivelse af dette børneslaveri tage skridt til at bringe disse forfærdelige tilstande til ophør, hvor som helst i de Ni's Europa dette endnu måtte forkomme?

Svar*(26. oktober 1979)*

Kommissionen kan kun bekræfte næstformand H. Vredelings udtalelser som svar på mundtlig forespørgsel H-78/79 fra Kavanagh vedrørende børns arbejde i Fællesskabet ⁽¹⁾.

Kommissionen finder, at det påhviler den kompetente myndighed i den italienske stat at kontrollere, at den nationale lovgivning vedrørende beskyttelse af unge i beskæftigelse, hvor minimumsalderen for adgang til beskæftigelse er fastsat til 15 år, bliver overholdt i Italien.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 245 (september 1979), s. 226.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 563/79**af André Damseaux****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(25. september 1979)*

Om: Tilsætning af stoffer med hormonal virkning til kvægfoder

Kan Kommissionen oplyse, hvorvidt lovgivningen i visse medlemsstater tillader, at der til kvægfoder tilsættes corticosteroider, som er stoffer med hormonal virkning. I bekræftende fald hvilke lande der er tale om, hvilke foderstoffer der indeholder disse, samt i hvilken dosis?

Svar*(26. oktober 1979)*

I Rådets direktiv 70/524/EØF af 23. november 1970 ⁽¹⁾ om tilsætningsstoffer til foderstoffer forbydes tilsætning til ernæringsformål af stoffer med hormonal eller antihormonal virkning; dette forbud gælder således for kortikosteroid-gruppen.

I henhold til de oplysninger Kommissionen ligger inde med, er brug af cortikosteroider til foder ikke tilladt i nogen af medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 270 af 14. 12. 1970.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 574/79**af Lucien Radoux****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(25. september 1979)*

Om: Opførelse af kernekraftværker

Der blev som led i Det europæiske Atomenergifællesskabs arbejde for lang tid siden vedtaget et program om placering af kernekraftværker.

1. Kan Kommissionen give en oversigt over, hvor langt man er kommet med gennemførelsen af de aftalte projekter i de enkelte lande?
2. Kan Kommissionen bekræfte, at det antal kraftværker, Belgien ifølge programmet skulle opføre, allerede er opført?
3. Kan Kommissionen oplyse, hvorfor kernekraftværker, der ifølge programmet skulle opføres i andre fællesskabslande, ikke er blevet det?
4. Hvis der – stadig ifølge dette program – er kernekraftværker under opførelse i alle de ni medlemsstater, har man så ikke registreret forsinkelser? Hvilke lande drejer det sig i bekræftende fald om, og hvad er årsagen?
5. Hvis der er projekter, hvis tidsfrister ifølge programmet overholdes, hvilke drejer det sig da om i hvert enkelt land?

Svar

(25. oktober 1979)

I sin resolution af 17. december 1974 om målsætningen for 1985 for Fællesskabets energipolitik ⁽¹⁾ fastsætte Rådet den installerede effekt for parken af kernekraftværker i drift på dette tidspunkt til i alt 160 GWe for Fællesskabet.

I øjeblikket ser situationen for de kernekraftværker, der er i drift og under opførelse i Fællesskabet, således ud (i GWe):

	Forbunds- republikken Tyskland	Frank- rig	Italien	Det forenede Kongerige	Neder- landene	Belgien	Luxem- bourg	Irland	Danmark	EØF
I drift	8,8	8,4	1,3	8,1	0,5	1,7	—	—	—	28,8
Under opførelse	8,0	22,0	2,0	3,7	—	3,7	—	—	—	39,5
	16,8	30,4	3,4	11,8	0,5	5,4	—	—	—	68,3

Opførelsen af enkelte enheder kan endnu sættes i gang, så de kan være driftsklare til udgangen af 1985, men det synes usandsynligt, at den samlede nukleare park skulle overstige 70-80 GWe til den tid.

Belgien planlagde i 1974 at råde over en nuklear effekt på 9 GWe ved udgangen af 1985; dette mål blev imidlertid reduceret til 5,4 GWe i 1976 under indtryk af nedgangen i efterspørgselen efter elektricitet, og det ser ud til, at dette program vil blive gennemført inden for den planlagte frist.

Forskellige EF-lande har gradvis måttet reducere deres nukleare programmer, hovedsagelig som følge af et fald i prognoserne for efterspørgselen og delvis under påvirkning af modstanden i offentligheden.

⁽¹⁾ EFT nr. C 153 af 9. 7. 1975, s. 2.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 575/79

af Lucien Radoux

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. september 1979)

Om: Associeringsaftalen EØF-Cypern

Mener Kommissionen, at situationen på Cypern, som den ser ud i øjeblikket, vil være til hinder for indgåelsen af en ny associeringsaftale?

Er Kommissionen for De europæiske Fællesskaber i stand til at sikre, at de fordele, Cypern nyder godt af ifølge associeringsaftalen, ikke trues, hvis man beslutter sig for en afbrydelse?

Svar*(31. oktober 1979)*

Associeringsaftalen EØF-Cypern, der blev indgået i 1973, udløber ikke på noget bestemt tidspunkt. Aftalen omfatter imidlertid to etaper, hvoraf den første udløber den 31. december 1979, efter at den blev forlænget i 1977. Kommissionen har netop foreslået Rådet, at den første etape forlænges med en yderligere periode på tre år, under hvilken indholdet i de nuværende handelsordninger mellem Fællesskabet og Cypern ikke må ændres væsentligt. Dette forslag er i øjeblikket til behandling i Rådet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 591/79**af Edith Cresson****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(27. september 1979)*

Om: Arbejdsløshed og fremmede arbejdstagere

Kommissionen anfører i sin »Beretning om udviklingen på det sociale område i Fællesskaberne i 1978«: »I alt anslås det samlede antal fremmede arbejdstagere inden for Fællesskabets område til 6 millioner, heraf 1 630 000 statsborgere fra Fællesskabet. Blandt Fællesskabets ca. 6 millioner arbejdsløse er ca 280 000 fremmede arbejdstagere« ⁽¹⁾.

Hvade Kommissionen nogen bagtanke med at sammenstille de 6 millioner arbejdsløse i Fællesskabet og de 6 millioner fremmede arbejdstagere i Fællesskabet?

⁽¹⁾ Jf. Beretning om udviklingen på det sociale område i Fællesskaberne i 1978, slutningen af pkt. 53.

Svar*(24. oktober 1979)*

Bemærkningen i Kommissionens Beretning om udviklingen på det sociale område i Fællesskaberne i 1978 indeholder en faktisk konstatering af situationen med hensyn til udenlandske arbejdstagere og arbejdsløsheden. Kommissionen antyder på ingen måde, at der skulle være en forbindelse mellem antallet af arbejdsløse i Fællesskabet og antallet af vandrende arbejdstagere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 600/79**af John Purvis****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(27. september 1979)*

Om: Udnyttelse af Fællesskabets gasreserver

Har Kommissionen undersøgt de økonomiske aspekter i forbindelse med gasudvinding i Fællesskabet, og hvilke foranstaltninger vil Kommissionen i bekræftende fald træffe med henblik på yderligere udnyttelse af reserverne i finansielt marginale gasfelter?

Svar*(23. oktober 1979)*

Kommissionen følger forskningsarbejdet med den største opmærksomhed. Tidligere undersøgelser vedrørende gennemførelsen af gasopsamlingssystemer i Nordsøen førte på grundlag af de da foreliggende oplysninger til den konklusion, at sådanne systemer ikke ville være økonomisk rentable, medmindre der skete yderligere fund af store gasfelter. Siden da er der imidlertid sket en betydelig forøgelse af oliepriserne, hvilket kunne gøre sådanne gasopsamlingssystemer økonomisk rentable.

Fællesskabet yder finansiel støtte til udviklingen af nye olie- og gasteknologier. Gennem fuldførelsen af nogle af disse projekter vil gasproduktion fra marginale felter muligvis blive økonomisk gennemførlig.

Et eksempel på den teknologi, der er ved at blive udviklet, er brugen af en flydende platform til produktion af fordråbet gas eller methanol fra felter, som ellers ikke ville blive udnyttet. En anden idé går ud på at producere elektricitet fra gassen offshore. Endvidere støttes under EF-ordningen projekter til løsning af problemer som håndtering af fordråbet gas til søs, oplagring, transport og lastning i tankskibe.

Efter forslag fra Kommissionen har Rådet indvilliget i at yde finansiel støtte til disse projekter med indtil 12 millioner ERE. Kommissionens støtte, som ligger på mellem 25 og 40 % af de samlede investeringsudgifter, skal tilbagebetales ved kommerciel udnyttelse af resultaterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 603/79**af Hanna Walz****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(27. september 1979)*

Om: Transformator fra Exxon

1. Hvordan bedømmer Kommissionen virkningen af den transformator, Exxon har præsenteret, der skulle kunne bevirke en energibesparelse på indtil 50 % ved industrianvendelse af elektromotorer?
2. Er der foretaget lignende forskning i Det europæiske Fællesskab, og hvor langt er denne nået i dag?

Svar*(23. oktober 1979)*

Kommissionen er bekendt med eksistensen af den elektroniske indretning ACS (Alternating Current Synthesis), som det ærede medlem nævner, og som gør det muligt at regulere elektromotorers omdrejningshastighed gennem en samtidig spændings- og frekvensoptimering.

Denne teknik, som blev opfundet i 1970 af Massachusetts Institute of Technology, er blevet udviklet af Electric Power Conversion System Venture, et datterselskab af Exxon Enterprises Inc. Anvendt på elektromotorer til drift af pumper gør denne teknik det muligt at opnå væsentlige energibesparelser, som i gunstigste fald kan nå op på 50 %.

Det er i øvrigt velkendt, at størsteparten af de elektriske industrier i Fællesskabet eksperimenterer med lignende indretninger, som giver tilsvarende resultater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 606/79**af John Marshall****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(27. september 1979)*

Om: Forslag til direktiv om illegal indvandring

Vil Kommissionen garantere, at der ikke træffes foranstaltninger med henblik på at gennemføre dette forslag til direktiv, inden det direkte valgte Parlament har haft lejlighed til at drøfte det?

Svar*(31. oktober 1979)*

Kommissionen forelagde Rådet det oprindelige forslag til direktiv den 4. november 1976, og Europa-Parlamentet fremsatte sin oprindelige udtalelse den 14. november 1977. Som resultat heraf forelagde Kommissionen den 5. april 1978 Rådet det ændrede forslag. Rådet har anmodet Europa-Parlamentet om en udtalelse, og denne fremsatte Parlamentet den 10. oktober 1978. Først når Rådet har taget stilling til forslaget, kan Kommissionen gennemføre den beslutning, som Rådet måtte træffe.

Kommissionen er derfor ingeniende i stand til at give det ærede medlem den ønskede garanti.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 607/79**af Otto Habsburg****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(27. september 1979)*

Om: Lån til Nicaragua

Ifølge pressemeddelelser har Det europæiske Fællesskab enten lovet eller allerede ydet den nye regering i Nicaragua et betydeligt lån.

Er denne oplysning rigtig?

Hvilke betingelser og forpligtelser er der eller vil der i bekræftende fald blive knyttet til ydelsen af dette lån?

Er formålet med dette lån humanitær hjælp til den nødlidende befolkning eller skal det tjene den nicaraguanske regerings fremtidige planer?

Svar*(29. oktober 1979)*

Fællesskabet har på grundlag af beslutninger, der er truffet i juli og august 1979, ydet Nicaragua en nødhjælp på 550 000 ERE til indkøb af lægemidler og såsæd samt en fødevarehjælp på

2,92 mio ERE; endvidere er der afsat et beløb på 2–3 mio ERE til finansiering af genopbygningsprojekter inden for rammerne af Fællesskabets finansielle og faglige bistand.

Det er Fællesskabets håb, at disse beløb, der ikke skal tilbagebetales, vil bidrage til at lindre den vanskelige situation for dette nødstedte land, der har indledt bestræbelser for at indføre et pluralistisk demokrati.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 621/79

af Jean Ochler

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. oktober 1979)

Om: Grænsearbejdere

Kan Kommissionen fremskomme med en statistisk oversigt over fordelingen af grænsearbejderne langs Fællesskabets indre og ydre grænser efter køn, alder og faglige kvalifikationer?

Svar

(23. oktober 1979)

1. Rådet for De europæiske Fællesskaber har ved forordning (EØF) nr. 311/76 ⁽¹⁾ af 9. februar 1976 truffet bestemmelse om udarbejdelse af statistikker over udenlandske arbejdstagere. Også grænsearbejdere er omfattet af denne forordnings bestemmelser. Der vil dog først foreligge resultater af forordningen efter udløbet af indkøringsperioden, dvs. i 1981.

Imidlertid indebærer forordningens gennemførelse ikke, at der sker en opdeling efter faglige kvalifikationer. En sådan inddeling af de beskæftigede rejser betydelige metodisk-statistiske problemer, som medfører, at disse oplysninger næppe kan indsamles regelmæssigt, og de er

derfor heller ikke foreskrevet for grænsearbejdernes vedkommende.

2. Indtil det tidspunkt, hvor der vil foreligge data som følge af Rådets forordning, har Kommissionen for De europæiske Fællesskaber igangsat undersøgelser i bestemte regioner i De europæiske Fællesskabers enkelte medlemsstater vedrørende emnet udenlandske arbejdstagere, herunder gæstarbejdere. Disse undersøgelser vil stå til rådighed fra og med 1980.

Disse undersøgelser bygger dog udelukkende på de data, der er til rådighed på nationalt plan, og hverken med hensyn til deres fuldstændighed eller den tilgrundsliggende afgrænsning giver de mulighed for nogen sammenligning medlemsstaterne imellem.

⁽¹⁾ EFT nr. L 39 af 14. 2. 1976, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 624/79

af Martin Bangemann

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. oktober 1979)

Om: Det franske politis opførsel over for deltagere i den internationale pinsemarch i 1979 imod atomkraftværker

Da demonstrationsdeltagerne gik over grænsen til Frankrig ved Neuenburg, tog det franske politi samtlige transparenter til en plantagt og godkendt demonstration i Chalampé fra dem og beslaglagde dem.

1. Kan Kommissionen bekræfte, at der i alle EF-lande eksisterer en grundlæggende ytringsfrihed?
2. Kan Kommissionen bekræfte, at en borger i et EF-land også i et naboland har ret til frit at ytre sin mening?
3. Hvorledes bedømmer Kommissionen ovennævnte indgriben fra de franske myndigheders side?
4. Hvilke forholdsregler vil Kommissionen, såfremt den skulle nå til den erkendelse, at det franske politis indgriben betyder en krænkelse af den grundlæggende ytringsfrihed, træffe med henblik på at forfølge denne retskrænkelser og modvirke lignende retskrænkelser i fremtiden?

Svar

(22. oktober 1979)

1. Ja.
2. Principielt har alle ret til ytringsfrihed ifølge medlemsstaternes forfatninger og konventionen om beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. Som regel kan personer, der ikke er statsborgere i vedkommende land, derfor også benytte sig af denne frihed. Som det ærede medlem uden tvivl vil vide, er disse rettigheder dog i samtlige medlemsstater undergivet en række restriktioner, der hviler på forholdet over for offentligheden og opretholdelsen af offentlig orden.
3. og 4. Overskridelsen af grænser med henblik på deltagelse i politiske demonstrationer omfattes ikke af EØF-traktatens regler om fri bevægelighed for personer. Spørgsmålet ligger derfor uden for Kommissionens kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 625/79

af Martin Bangemann

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. oktober 1979)

Om: Stop for tilplantning med kvalitetsvin

Det tidsbegrænsede stop for tilplantning med vin, som udløber i dette efterår, har i visse tilfælde (f. eks. langvarige tilplantningsdiskussioner, rentabilitetskrav ect.) ført til betydelige uretfærdigheder.

Er Kommissionen rede til, såfremt det tidsbegrænsede stop for tilplantning med vin skulle blive forlænget ud over efteråret 1979, i særlige tilfælde – og kun i forbindelse med kvalitetsvin – i begrænset omfang at give tilladelse til, at der gøres undtagelser for genbeplantning?

Svar

(26. oktober 1979)

Forslaget til forordning, som Kommissionen forelagde Rådet den 12. september 1978, og som navnlig tilsigter en tilpasning af vindyrkningskapaciteten til markedets behov ⁽¹⁾, indebærer

⁽¹⁾ EFT nr. C 232 af 30. 9. 1978, s. 4.

en betydelig lempelse af det nuværende strenge forbud mod nyplantninger. Rådets drøftelser af dette forslag er endnu ikke afsluttet. Rådet har imidlertid givet udtryk for, at det vil træffe afgørelse om de foreliggende forslag vedrørende vinsektoren inden 31. oktober 1979. En eventuel forlængelse af det i henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 348/79 ⁽¹⁾ bestående forbud mod nyplantninger kommer derfor ikke på tale.

Kommissionen tillader sig at erindre om, at et forbud mod genbeplantning af vinarealer ikke indgår i de relevante fællesskabsbestemmelser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 81.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 631/79

af Michael O'Leary

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. oktober 1979)

Om: Officielle fællesskabssprog

Det er almindelig anerkendt, at det er administrativt besværligt med seks officielle sprog, og at optagelsen af flere lande i Fællesskabet med nye sprog vil forårsage uovervindelige administrative vanskeligheder. Har Kommissionen til hensigt at indføre ét eller to officielle fællesskabssprog, og hvis dette ikke er tilfældet, hvorfor ikke?

Svar

(25. oktober 1979)

Det er korrekt, at anvendelsen af seks officielle sprog medfører visse administrative vanskeligheder, og at optagelsen af nye medlemsstater vil forøge disse. Disse vanskeligheder, der mere gør sig gældende med hensyn til tolkning end oversættelse, kan dog ikke betegnes som uovervindelige.

Hvad angår Kommissionens standpunkt med hensyn til fællesskabssprog, skal den henvise det ærede medlem til det svar, dens formand, Roy Jenkins, afgav på mundtlig forespørgsel nr. 79/78 fra lord Reay ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger – referat af møderne den 15. juni 1978, s. 262–265.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 636/79

af Michael O'Leary

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. oktober 1979)

Om: Beskæftigelsesmuligheder for kvinder

Hvilken procentdel af hver enkelt medlemsstats budget anvendes på at skabe beskæftigelsesmuligheder for kvinder?

Svar

(24. oktober 1979)

På grundlag af de oplysninger, som Kommissionen råder over, er det ikke muligt at angive, hvor stor en del af de enkelte medlemsstaters budget, der anvendes på at lette kvinders erhvervsdeltagelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 649/79

af Victor Michel

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. oktober 1979)

Om: Konkurrencefordrejning

I nogle medlemsstater sker finansieringen af den sociale sikring hovedsagelig gennem bidrag, der beregnes som en procentdel af lønningerne. I andre medlemsstater sker denne finansiering hovedsagelig via skatten.

Kan denne situation ikke føre til konkurrencefordrejning især i forbindelse med de offentlige udbud, som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*? Har Kommissionen undersøgt dette spørgsmål, og hvis ikke, er den da indstillet på at gøre det?

Svar

(30. oktober 1979)

At de sociale sikringsordninger, der gælder i medlemsstaterne, finansieres på forskellig måde, giver ikke i sig selv anledning til konkurrencefordrejning.

De eksisterende forskelle – der følger af de nationale særpræg, navnlig hvad angår den økonomiske struktur og de skatteretlige regler – har faktisk ikke hindret en til alles fordel betydelig forøgelse af handelen inden for Fællesskabet.

Konkurrencen har nemlig indflydelse på alle produktionsomkostningerne – i særdeleshed på enhedsomkostningerne – hvoraf lønudgiften (direkte og indirekte lønninger) kun udgør en af faktorerne, der i visse tilfælde er vigtig (arbejdskraftintensive industrier), og i andre tilfælde mindre vigtig (kapitalintensive industrier).

Derimod kan der opstå et problem, når en medlemsstat – i den af det ærede parlamentsmedlem nævnte sammenhæng – af forskellige grunde (f. eks. af hensyn til opretholdelse af beskæftigelsen) forledes til at ændre de eksisterende finansieringsordninger til fordel for en bestemt sektor eller erhvervsgren.

Det påhviler således Kommissionen at afgøre, hvorvidt der foreligger en konkurrencefordrejning eller ej, og at træffe de hertil fornødne foranstaltninger, således som hjemlet ved traktaten.

Spørgsmålet om offentlige kontrakter er i relation til det ovennævnte kun et specifikt tilfælde. De ovenfor anførte betragtninger er derfor stadig fuldt ud gyldige.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 651/79
af Anne-Marie Lizin
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. oktober 1979)

Om: Program vedrørende forvaltning og opbevaring af radioaktive affaldsstoffer

Kan Kommissionen supplere den meddelelse, den er fremkommet med om dette emne ⁽¹⁾, med følgende oplysninger:

- de bevilgede beløbs fordeling på de enkelte medlemsstater;
- en fortegnelse over, hvem der har opnået kontrakter inden for rammerne af dette program, og hvilke beløb der er tale om?

⁽¹⁾ KOM(79) 81 endel./2 af 15. 3. 1979.

Svar
(23. oktober 1979)

Det ærede medlem vil finde de ønskede oplysninger i nedenstående tabel.

Medlemsstat	Kommissionens samlede bidrag i national valuta	Kontrakter under forhandling	I alt
Belgien ⁽¹⁾	170 026 725 bfr.	5 800 000 bfr.	175 826 725 bfr.
Forbundsrepublikken Tyskland ⁽²⁾	15 741 178 DM	308 000 DM	16 049 178 DM
Nederlandene ⁽³⁾	579 950 fl.	815 000 fl.	1 394 950 fl.
Det forenede Kongerige ⁽⁴⁾	1 726 535 £	123 800 £	1 850 335 £
Danmark ⁽⁵⁾	1 199 000 dkr.	—	1 199 000 dkr.
Frankrig ⁽⁶⁾	20 667 012 ffr.	5 309 000 ffr.	25 976 012 ffr.
Italien ⁽⁷⁾	1 262 213 000 lire	—	1 262 213 000 lire
Irland ⁽⁸⁾	12 500 l£	—	12 500 l£

⁽¹⁾ Kontrakter med Belgonucléaire, Centre d'études de l'énergie nucléaire, Environmental Resources.

⁽²⁾ Kontrakter med Gesellschaft für Strahlen und Umweltforschung, Hahn-Meitner-Institut, Kernforschungsanlage Jülich, Kernforschungszentrum Karlsruhe, Steag Kernenergie, Bundesanstalt für Geowissenschaft und Rohstoffe og Nukem.

⁽³⁾ Kontrakter med Stichting Energie Onderzoek Centrum Nederland.

⁽⁴⁾ Kontrakter med Gravatom Industries, United Kingdom Atomic Energy Authority, Natural Environment Research Council og National Radiological Protection Board.

⁽⁵⁾ Kontrakt med Forsøgsanlægget Risø.

⁽⁶⁾ Kontrakter med bureau de recherches géologiques et minières, Commissariat à l'énergie atomique, Géostock, Société d'énergie nucléaire franco-belge des Ardennes, université de Rennes.

⁽⁷⁾ Kontrakter med Agip, Comitato Nazionale per l'Energia Nucleare, Universitetet i Pisa.

⁽⁸⁾ Kontrakt med Nuclear Energy Board.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 656/79
af Brian Key
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. oktober 1979)

Om: Presse- og informationsarbejde

Oplysningskampagnen i forbindelse med de direkte valg til Europa-Parlamentet viste, at brede lag i offentligheden er graverende uvidende om europæiske anliggender, og at betydelige

bestræbelser er nødvendige for at informere den om Fællesskabets institutioner og deres politik.

Hvilke foranstaltninger træffer Kommissionen på baggrund af erfaringerne fra oplysningskampagnen i forbindelse med de direkte valg med henblik på at forbedre effektiviteten af dens informations- og pressearbejde?

Svar

(25. oktober 1979)

Kampagnen forud for de direkte valg viste ikke blot den omfattende uvidenhed om Fællesskabets institutioner og anliggender, men viste tillige, hvordan kendskab til og interesse for Fællesskabet varierer fra land til land. Kampagnen førte til et stærkt stigende ønske om information om Fællesskabet, og dette ønske er stadig til stede.

Et særligt personale og finansielle midler var stillet til rådighed under kampagnen, og det var første gang, at Kommissionens informationstjeneste sammen med Parlamentet havde ressourcer til at skabe virkelig kontakt med størstedelen af den europæiske opinion. Uden disse særlige midler har Kommissionen ikke længere mulighed for en indsats af samme størrelsesorden. Selv om informationstjenestens arbejde revideres regelmæssigt, er det ikke sandsynligt, at der kan opnås væsentligt større effektivitet uden en tilsvarende stigning i midlerne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 668/79

af Ernest Glinne

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. oktober 1979)

Om: »Helbredskort« medlemsstaternes sociale sikringsordninger

Artikel 37 i den belgiske lov fra 1963 (9. august) om social sikring indeholder bestemmelse om at der, for hver person, der er tilsluttet den lovpligtige syge- og invaliditetsforsikring, indføres et helbredskort, hvorpå der anføres de forskellige ordnede eller foretagne behandlinger, således at de nødvendige data uden gentagne undersøgelser er til rådighed med henblik på at stille en diagnose og foreskrive en behandling. Planer om et sådant kort blev senere bragt på tale af arbejdsmarkedets parter i 1975 under drøftelserne i bestyrelsen for det nationale institut for syge- og invaliditetsforsikring, men uden konkrete resultater. Hidtil har modstanden i en stor del af lægestanden under påberåbelse af lægens tavshedspligt således forhindret den fornyelse, lovgivningsmyndighederne ville indføre gennem en foranstaltning, hvor en af de positive virkninger utvivlsomt ville være at bremse et vist overforbrug af medicin og lægehjælp.

Stillet over for samme modstand forsøger den nuværende belgiske regering i øjeblikket at genanvende eller gennemføre de muligheder, loven af 9. august 1963, art. 37, har åbnet.

Kan Kommissionen oplyse, i hvilke andre af Fællesskabets medlemsstater der findes et helbredskort, og for hver enkelt stats vedkommende meddele, hvilken lov der kan henvises til, og hvornår denne er trådt i kraft? Kan den ligeledes beskrive formålet med dette kort?

Svar

(26. oktober 1979)

Kommissionen har ingen oplysninger om, at der findes et »helbredskort«, hvorpå der anføres de forskellige foretagne behandlinger med henblik på at undgå en unødvendig gentagelse af diagnosticering eller behandlinger.

Ingen af de nationale eksperter, der har medvirket ved undersøgelsen »Organisering, finansiering og udgifter til sundheds- og sygepleje i Fællesskabet«, som lige er blevet offentliggjort som nr. 36 i serien socialpolitik har nævnt, at der findes et sådant »helbredskort«, der skulle medvirke til at nedsætte udgifterne til sygebehandling.

Man er i øjeblikket i færd med at foretage en supplerende undersøgelse for at få oplysninger, der er af nyere dato end de, der dannede grundlag for den ovennævnte undersøgelse. Det ærede parlamentsmedlem vil få meddelelse om denne undersøgelse snarest muligt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 669/79

af Ernest Glinne

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. oktober 1979)

Om: Spørgsmål om en »ægtefælle, over for hvem der består forsørgerpligt« i forbindelse med fællesskabssikretiv om social sikring

Artikel 165 i den kongelige belgiske anordning af 4. november 1963 om social sikring indebærer med hensyn til sygeforsikring, at det som følge af definitionen på en ægtefælle, over for hvem der består forsørgerpligt, ikke er muligt for en mand at nyde godt af bidrag og risikodækning i forbindelse med sin hustrus erhvervsarbejde. Tekstens klart diskriminerende udformning er således i åbenbar modstrid med fællesskabsdirektivet fra december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring samt i modstrid med udviklingen i skik og brug.

Vil Kommissionen oplyse, hvilke initiativer den har taget for at fjerne denne afvigelse fra direktivet? Har man konstateret noget tilsvarende i andre af Fællesskabets medlemsstater, og i bekræftende fald hvilke, og hvilke foranstaltninger har Kommissionen indledt for at sikre direktivet forrang?

Svar

(26. oktober 1979)

1. I Rådets direktiv 79/7/EØF om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring ⁽¹⁾ gives der medlemsstaterne en frist på seks år til at bringe deres administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser i overensstemmelse med dette direktiv. Til trods for at udløbet af denne frist endnu ligger langt ud i fremtiden, har Kommissionen allerede i juni måned 1979 henledt regeringernes opmærksomhed på nødvendigheden af en gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling i løbet af den pågældende periode. Kommissionen konstaterer for øvrigt med tilfredshed, at medlemsstaterne meget grundigt undersøger mulighederne for at fjerne de uligheder, der findes inden for den sociale sikring. Kommissionen har derfor til hensigt allerede næste år at anmode medlemsstaterne om nøjagtige oplysninger vedrørende de foranstaltninger, der allerede er truffet eller som er planlagt inden for dette område.

2. Problemet vedrørende en ægtefælle, over for hvem der består forsørgerpligt, findes især i de sociale sikrings-

ordninger, der er bygget op omkring den opfattelse, at ægtemanden er familiens overhoved. Denne opfattelse kommer bl.a. til udtryk i den belgiske, irske, britiske og nederlandske ordning. Man støder også i mindre grad på den i de andre landes ordninger (undtagen i Italien) hvad angår pension til efterladte. Ifølge denne opfattelse antages den gifte kvinde normalt for at blive forsørget af den forsikrede ægtemand.

Den samme formodning anvendes derimod aldrig til fordel for ægtemanden: han skal enten dokumentere, at han virkelig bliver forsørget af hustruen, eller også accepteres der slet ikke nogen dokumentation for, at en ægtemand forsørges af sin hustru. I henhold til direktivet skal disse uligheder ophæves. Det må dog fremhæves, at direktivet hverken dækker ydelser til efterladte eller familieydelser, samt at medlemsstaterne i henhold til artikel 7 bevarer retten til at undtage tildeling af visse afledte rettigheder eller at undtage tildeling af visse tillæg til ydelser til hustruen i forbindelse med langtidsydelser fra direktivets anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EFT nr. L 6 af 10. 1. 1979, s. 24.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 671/79

af Pieter Dankert

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. oktober 1979)

Om: Praktikkurser ved Kommissionen i 1978

1. Kan Kommissionen oplyse, hvor store de faktiske omkostninger til praktikkurser ved Kommissionen har været i 1978? Hvor mange praktikanter var der tale om? Hvordan var fordelingen af praktikanter på de ni medlemsstater? Hvor længe varede disse kurser?

2. Kan Kommissionen oplyse, på hvilken måde praktikanterne blev rekrutteret? Hvordan og ad hvilke kanaler bekendtgøres det, at Kommissionen tilbyder praktikkurser?

3. Efter hvilke kriterier udvælges praktikanter?

4. Kan det oplyses nøjagtigt, hvor stor en procentdel af praktikanterne der har deltaget i en udvælgelsesprøve for personale til Fællesskaberne, og hvor stor en procentdel der har bestået en sådan prøve? Hvor høj er beståelsesprocenten blandt dem, der ikke har høstet erfaringer i institutionerne gennem et praktikkursus? Hvad skyldes det, hvis denne sidste procentdel adskiller sig fra den første?

5. Kan det generelt siges, at tidligere praktikanter, der deltager i udvælgelsesprøver om stillinger i Det europæiske Fællesskab, stort set kommer fra højere sociale lag end ikke-praktikanter? I bekræftende fald, hvad skyldes dette?

Svar

(22. oktober 1979)

1. a) Udgifterne til praktikantophold i 1978 androg 849 800 ERE;

b) 418 personer har haft praktikantophold hos Kommissionen i 1978;

c) de 418 praktikanter i 1978 var fordelt på medlemsstaterne som følger:

Forbundsrepublikken Tyskland:	58,
Frankrig:	60,
Italien:	60,
Det forenede Kongerige:	56,
Belgien:	38,
Nederlandene:	26,
Luxembourg:	6,
Danmark:	10,
Irland:	16,
Tredjelande:	88,
(fordelt på 26 lande);	

d) praktikantophold er på mindst 3 måneder og højst 5 måneder. Særlige praktikantophold arrangeres for tolkelever, og varigheden kan her gå op til højst 6 måneder.

2. og 3. a) Ansøgere til praktikantophold hos Kommissionen må have et afsluttet universitetsstu-

dium bag sig. Ligeledes kan der gives adgang til et praktikantophold for studenter, der har studeret mindst 8 semestre ved et universitet og bestået samtlige eksaminer undervejs. Der gives også adgang til studieophold for ansøgere både fra det private erhvervsliv og fra det offentlige.

De personer, der opnår adgang til et praktikantophold, vælges på grundlag af eksamensbeviser og med overholdelse af en vis geografisk fordeling. Der gives prioritet til følgende grupper af ansøgere:

— til dem, der har opnået gode resultater under deres studier,

— til dem, der har udført eller påbegyndt studier over europæisk integration,

— til dem, der i det private erhvervsliv eller som offentligt ansatte har en funktion, der kræver grundigt kendskab til Fællesskabets virksomhed.

En fortegnelse over de ansøgere, der således er udvalgt på grundlag af disse kriterier, forelægges vedkommende tjenestegren ved Kommissionen til endelig afgørelse. Denne fortegnelse indeholder så vidt overhovedet muligt mindst dobbelt så mange navne, som der er bevillinger til.

- b) Muligheden for praktikantophold bekendtgøres på universiteter og højere læreanstalter.

Den omstændighed, at der til de ca. 400 pladser, der bevilges årligt, modtages 2 400 an-

søgninger, synes at tyde på, at det ikke er nødvendigt med en mere aktiv annoncering.

4. og 5. Kommissionen har ingen statistik over tidligere praktikanter deltagelse i de udvælgelsesprøver, den arrangerer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 678/79
af Michael O'Leary
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1979)

Om: Antallet af irske statsborgere ansat ved Kommissionen

Kommissionen bedes oplyse, hvor mange irske statsborgere der er ansat ved Kommissionen pr. juni i år samt anføre tjenstlig status og lønklasse for hver enkelt ansat.

Svar
(26. oktober 1979)

Det ærede medlem vil finde de ønskede oplysninger i nedenstående oversigt:

Irske tjenestemænd og midlertidigt ansatte – Situationen pr. 30. juni 1979

A/1	1
A/2	4
A/3	12
A/4	9
A/5	17
A/6	7
A/7	11
A i alt	61
B/1	2
B/2	2
B/3	6
B/4	3
B/5	8
B i alt	21

C/1	1
C/2	2
C/3	32
C/4	10
C/5	10
C i alt	55
D/1	—
D/2	—
D/3	1
D i alt	1
LA/3	—
LA/4	1
LA/5	—
LA/6	4
LA/7	8
LA/8	2
LA i alt	15
Tilsammen	153

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 684/79**af Hans-Joachim Seeler****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(4. oktober 1979)*

Om: Konkurrencefordrejninger inden for drivhusgartnerierhvervet

Som følge af de store prisstigninger på fyringsolie i den seneste tid er den økonomiske situation for drivhusgartnerierne, som i Forbundsrepublikken Tyskland dækker indtil 90 % af deres energibehov ved hjælp af fyringsolie, blevet kraftigt forværret i forhold til gartnerierne i Nederlandene.

1. Er det Kommissionen bekendt, at 90 % af drivhusgartneriernes energibehov i Nederlandene dækkes ved hjælp af naturgas, og at energiomkostningerne kun udgør ca. det halve eller en tredjedel af de tyske gartneriers som følge af de af staten godkendte særtariffer for naturgas?
2. Er det Kommissionen bekendt, at energiomkostningerne i Forbundsrepublikken udgør indtil 50 % af

de samlede omkostninger, og at de forskellige energiomkostninger derfor har ført til en betydelig for drejning af konkurrencen?

3. Hvad agter Kommissionen at gøre for at fjerne eller i hvert fald afsvække denne konkurrencefordrejning?
4. Hvorledes vurderer man i Kommissionen muligheden for at hjælpe drivhusgartnerierne, f. eks. ved at fjerne de administrative hindringer ved anvendelse af tung fyringsolie og kul eller ved at tage Kommissionens retningslinjer fra 12. juni 1974 i anvendelse, hvorved der åbnedes mulighed for at opnå tilskud til energiudgifterne på 33 1/3 % af de prisstigninger, der var sket siden 1973, eller ved at fremme investeringerne i energibesparende foranstaltninger og forskningsprojekter på energiområdet?

Svar*(25. oktober 1979)*

Kommissionen undersøger de problemer, som er rejst af det ærede medlem. Den kan ikke på nuværende tidspunkt tage stilling til disse. Så snart undersøgelsen er afsluttet, vil den forelægge Rådet en samlet rapport, som den ligeledes vil fremsende til Europa-Parlamentet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 712/79**af Brian Key****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(4. oktober 1979)*

Om: Regionalpolitik

Der er sket en drastisk ændring, hvad angår regionalpolitikken, i Det forenede Kongerige, siden den nye regering kom til magten.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvorledes disse ændringer indvirker på muligheden for at ansøgninger fra Det forenede Kongerige i almindelighed og fra Yorkshire South i særdeleshed efterkommes?
2. Er Kommissionen overbevist om, at eventuelle ansøgere hos regionalfonden har kendskab til den måde, hvorpå fonden fungerer? Hvem er ansvarlig for udbredelsen af sådanne oplysninger?
3. I hvilket omfang bør tilskud fra regionalfonden øge, mindske eller erstatte de nationale udgifter til regionale projekter?

Svar

(23. oktober 1979)

Det ærede medlem henvises til det svar, som Kommissionen har givet på skriftlig forespørgsel nr. 408/79 fra lord O'Hagan ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 275 af 31. 10. 1979, s. 9.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 795/79

af Edith Cresson

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. oktober 1979)

Om: Børnearbejde i Italien

Hvilke forholdsregler agter Kommissionen at træffe efter oplysningerne i beretningen fra Det internationale Arbejdsbureau, der i form af illegalt arbejde regner med et misbrug af italienske børn, som udfører arbejde hjemme for skotøjsfabrikkers regning?

Svar

(30. oktober 1979)

Kommissionen har ikke kendskab til en rapport fra Det internationale Arbejdsbureau om børns arbejde inden for den italienske skotøjsindustri.

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 556/79 fra Berkhouwer ⁽¹⁾ og til mundtlig forespørgsel H 78/79 fra Kavanagh ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Se side 20 i denne Tidende.

⁽²⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 245 (september 1979), s. 226.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 805/79

af Michael O'Leary

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. oktober 1979)

Om: Energi

Hvad var resultatet af samtalerne mellem ledende embedsmænd i energispørgsmål fra de Ni og staterne i den persiske havbugt den 4. september 1979?

Svar

(31. oktober 1979)

Kommissionen har intet kendskab til det møde, som det ærede medlem henviser til.